

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411214895
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1411214895.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X. V. L., L..C..I., F., Ú. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, za ktorého koná Mgr. Tomáš Kušník, proti odporcom: I. H. F. I. Y. F. K. N. E. R. I. U. Á. , bytom F., N. Č.. XXXX/X, II. U. F. I. Y. F. K. N. E. R. , bytom F., N. Č.. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: A. na I. I. L. Q., T., U. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie sumy 2.319,90 € (69.889,18 Sk), s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 24. októbra 2012, č.k. 9C 26/2012-46, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV. uznesením zo dňa 24.10.2012, č.k. 9C 26/2012-46, zastavil konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1, 3 O.s.p., pretože navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia osobitného dôvodu späťvzatia. Navrhovateľ tak procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, a preto by bol povinný nahradiť odporcom trovy konania. Keďže však odporcom žiadne trovy nevznikli, resp. ich neuplatnili, súd odporcom náhradu trov konania nepriznal; náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane odporcov, hoci mu vznikli trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. V tejto súvislosti sa oberal otázkou účelnosti ním vynaložených trov konania. Vedľajší účastník je združenie podľa ustanovenia § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Účelom zriadenia takejto právnickej osoby okrem iného je podávanie návrhov na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, účasť v konaní v procesnom postavení účastníka konania a tiež zastupovanie spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa na základe plnomocenstva. Predpokladom pre zápis združenia okrem iného je aj to, že združenie aktívne pôsobí v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov (§ 25 ods. 3 zákona). Z týchto oprávnení združenia potom vyplývajú aj požiadavky, aby združenie bolo spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom, poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Kvalifikovanosť združenia oprávneného na zastupovanie účastníka konania (spotrebiteľa) pritom vyplýva nielen z uvedených požiadaviek podmieňujúcich zápis združenia do zoznamu oprávnených osôb na vykonávanie tejto činnosti, ale aj z ďalších právnych úprav (napr. § 10 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, § 10 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa). Reálne napĺňanie dikcie zákona a s tým súvisiace dostatočne kvalifikované personálne a materiálne zabezpečenie v prípade vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci je zrejmé aj z jeho základných dokumentov a obsahu jeho internetovej stránky, na ktorej ponúka svoje služby spotrebiteľom. Zodpovedajú tomu verejne dostupné stanovy vedľajšieho účastníka, jeho cieľové aktivity, ako aj to, že na svojej stránke

umiestnil v elektronickej podobe aj viacero spravidla vzorových podaní na súd, pričom zadefinoval svoje procesné postavenie ako žalobca, alebo zástupca žalobcu - spotrebiteľa. To nemení nič na to, že aj takéto združenie na ochranu spotrebiteľa, ktoré vzniklo na to, aby poskytovalo predovšetkým právnu pomoc spotrebiteľom (a jeho registrácia tým bola podmienená), sa môže v postavení vedľajšieho účastníka konania dať zastúpiť v konaní advokátom. Náhradu za takéto zastúpenie však v prípade subjektu, ktorý vznikol z dôvodu, aby účastníka konania (spotrebiteľa) v konaní zastupoval, nie je možné považovať za účelne vynaložené náklady pre účely trov konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Už tieto dôvody boli spôsobilým dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa však zohľadnil aj ďalšie okolnosti, ktoré majú pôvod v prejednávanej veci. Z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti veci z pohľadu vedľajšieho účastníka prejednávaná vec predstavuje celkom jednoduchý spor, pričom navyše rovnakých (obdobných) sporov sa vedľajší účastník zúčastňuje v mnohých iných prípadoch. Do množstva rovnakých alebo obdobných sporov vstúpil do konania ako vedľajší účastník, kde jeho jediná obrana spočíva vo vznesení námietky premlčania. Znamená to, že z pohľadu vedľajšieho účastníka je účasť v tomto konaní celkom bežnou až rutinnou záležitosťou. Vedľajší účastník už priamo v písomnom podaní, v ktorom súdu oznámil, že vstupuje do konania, uplatnil aj trovy právneho zastúpenia. Nemožno preto považovať za účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keď trovy vynaložené účastníkom konania v spore (platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku. Vyúčtované trovy vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci nie sú účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s procesným postupom odporcov, resp. vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Napokon navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 132,37 € v súlade s ustanovením § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie vedľajší účastník dôvodiac tým, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo veci sa malo správne aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá. V prvom rade uviedol, že navrhovateľ berie návrhy späť na súdoch, kde Združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní, celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, podáva návrhy v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom, ojedinele aj odporcom, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt. Z toho vyplýva, že správanie sa navrhovateľa v spore, najmä z okolností, za ktorých navrhovateľ plošne na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, porušuje spotrebiteľské práva, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Zdôraznil čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Predpokladá, že súd v predmetnej právnej veci vydal platobný rozkaz, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (súčasť silnej nadnárodnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách) istinu a trovy konania a súd nemal žiaden problém. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov konania vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním (napr. uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 30.4.2012, sp.zn. 7Co 31/2012). Súd prvého stupňa nepochopil podstatu a ciele Združenia, ako aj nepochopil princíp náhrady trov konania. Združenie má, ako každý iný subjekt, právo na náhradu trov konania; čo súčasne neznamena, že účelovo obchádza svoju neziskovosť. Trovy úspešného konania (aj procesne úspešného pri zastavení konania) patria vedľajšiemu účastníkovi, ktorý ich musí nahradiť svojmu právnenému zástupcovi, ktorý sa výkonom advokácie legálne živí; Združenie je nemajetné, vystupuje proti celospoločenskému nešvárom civilnej úžery, neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a vedomého uplatňovania premlčaných pohľadávok. Od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky získalo len 4.000,-- €, čo nepokrýva ani len poštovné výdavky. Najväčšie možnosti na efektívnu pomoc spotrebiteľom mu poskytuje práve inštitút vedľajšieho účastníctva, pretože spotrebiteľ často nevyhľadá ani advokáta, ani Združenie. V množstve sporov Združenie pomohlo spotrebiteľom, očistilo zmluvy od neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík. Chcel by ochrániť ešte viac spotrebiteľov a vstúpiť do všetkých spotrebiteľských konaní, ale nedovoľujú mu to jeho skromné možnosti, neochota advokátov zastupovať Združenie, iluzórna podpora Združenia zo

strany štátu, nepochopenie funkcie súdov v systéme napĺňania vysokých cieľov politiky EÚ pri ochrane spotrebiteľov zo strany niektorých sudcov. Odporca bol v konečnom dôsledku úspešný. Pri nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie a judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti zdôraznil čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, podľa ktorého Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov; ďalej čl. 38 Charty základných práv EÚ, podľa ktorého politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa; čl. 47 Charty základných práv EÚ, podľa ktorého každý, koho práva a slobody zaručené právom únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti; tiež ustanovenie § 137 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2012, rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Z obsahu rozsudku vyplýva, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Náhrada trov konania mu bola priznaná napr. uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.1.2012, č.k. 3Co 131/2011-85. Z uznesenia vyplýva, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore právo. Vedľajší účastník mal ďalej za to, že v prípade, žeby mu náhrada trov konania nebola priznaná, znamenalo by to nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov z jeho strany na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania za podmienok ustanovených zákonom). Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 78/2003, II. ÚS 31/2004, II. ÚS 56/2005, IV. ÚS 147/2008, II. ÚS 122/2009. Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnenému zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva. Náhrada trov konania mu, ako vedľajšiemu účastníkovi, bola priznaná aj v ďalších veciach, napr. vo veciach vedených na Krajskom súde Prešov pod sp.zn. 2Co 16/2012, 18Co 16/2012, 7Co 31/2012, na Krajskom súde Košice pod sp.zn. 1Co 367/2011, 5Co 102/2012, 9Co 33/2012, 9Co 37/2012, na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 17Co 87/2012, 13Co 193/2012. Odvolaciemu súdu navrhol preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že uloží navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 237,41 €, trovy odvolacieho konania v sume 63,94 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktoré zároveň vyčíslil.

Navrhovateľ a ani odporcovia sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu vedľajšieho účastníka nemožno priznať úspech.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 18.11.2011 domáhal zaplatenia sumy 2.319,90 € (69.889,18 Sk) odporcami v I., II. rade, keď základom sporu bola spotrebiteľská zmluva. Vedľajší účastník, A. na I. I. L. Q., T., zastúpený advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, vstúpil do konania na stranu odporov v mesiaci február 2012 z vlastného rozhodnutia. Ďalšie podanie, ktorým vzniesol námietku premlčania nárokov navrhovateľa, vedľajší účastník súdu predložil v mesiaci október 2012 a zároveň žiadal náhradu trov konania v sume

237,41 € pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku a dôvod zároveň odôvodnil; stalo sa tak po tom, ako navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu späťvzatia. Zostalo tiež nepochybným, že navrhovateľ zavinil, že konanie muselo byť zastavené, keďže zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu; a že teda návrh nebol podaný dôvodne (v tejto časti zostalo uznesenie súdu prvého stupňa právoplatné). Úspešným odporcom náhradu trov konania súd prvého stupňa nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže im žiadne trovy nevznikli, resp. si ich vôbec neuplatnili. Predmetom odvolacieho konania zostalo (len) vecné preskúmanie uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá, druhá O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; koná však iba sám za seba. Nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov (účelne vynaložených na uplatňovanie, bránenie, práva), ale ani to, aby bol vedľajší účastník zaviazaný na náhradu trov konania, ktoré svojím procesným zavinením spôsobil.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, aj vedľajšiemu účastníkovi, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť; avšak len tie, ktoré účelne vynaložil, vynaloží, na uplatňovanie (bránenie) svojho práva.

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je preskúmateľné, podrobne odôvodnené. Popri zásade úspechu účastníka v konaní súd musí skúmať aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie jeho práva. Trovy vynaložené účastníkom konania, vedľajším účastníkom, v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, ako to správne uvádzal aj súd prvého stupňa. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť možno definovať ako nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Je nepochybné, že trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia však nebude možné považovať v prípadoch, keď sám účastník (vedľajší účastník) má zriadené právne oddelenie, disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, keď predmetom jeho činnosti je poskytovať ochranu (nepochybne aj právnu) spotrebiteľovi, ako je tomu v prejednávanej veci u vedľajšieho účastníka. Tým nie je porušené ústavné právo účastníka (vedľajšieho účastníka) na právne zastúpenie, na právnu pomoc, na súdnu ochranu, právo poradiť sa, nechať sa obhajovať, zastupovať (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ústavné právo na rovnosť účastníkov, teda rovnosť procesných strán (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 18 veta prvá, tretia O.s.p.), ktorá sa netýka len fyzických osôb, ale aj právnických osôb. Vedľajší účastník mal reálnu možnosť riešiť otázku svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností; nebol vylúčený z voľby niektorej možnosti. Avšak za stavu, keď vedľajší účastník sám poskytuje ochranu (aj právnu) spotrebiteľom, keď na tento účel bol zriadený, už nemožno považovať trovy jeho právneho zastúpenia za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie, bránenie práva spotrebiteľa v súdnom konaní, a to ani za predpokladu, žeby mal účastník, na strane ktorého vystupuje, plný úspech, resp. žeby mu zákonodarca priznával právo na náhradu trov konania (mutatis mutandis nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 78/2003, III. ÚS 192/2009). Z obsahu spisu nevyplýva, žeby vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, účelne vynaložené, vznikli.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi) ako vecne a právne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

V odvolacom konaní tak zostal úspešný navrhovateľ a prináležala by mu náhrada trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva

náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (ods. 1). Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť (ods. 2).

Povinnosť nahradiť trovy konania stanovená podľa § 142 O.s.p., sa môže niekedy javiť ako neprimeraná tvrdosť. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. preto umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkom, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu úplne alebo sčasti nepriznať. Treba pritom posúdiť predovšetkým majetkové, sociálne, osobné, ďalšie pomery všetkých účastníkov konania, teda nielen pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale je nevyhnutné zväziť, ako by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné z hľadiska aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. sú rovnako okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie.

Odvolačný súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal postupujúc podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvodom hodným osobitného zreteľa, rozhodujúcim, je to, že výlučne len pre správanie sa navrhovateľa bolo začaté (nedôvodne) predmetné konanie, že sám navrhovateľ spôsobil, že konanie muselo byť zastavené. Už len tieto skutočnosti spôsobili, odôvodnili, že výlučne sám musí znášať všetky svoje trovy konania vynaložené v prejednávanej veci (§ 137 O.s.p.), že nemôže spravodlivo žiadať od neúspešného účastníka (aj vedľajšieho účastníka) ani len sčasti ich náhradu.

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolačný súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.